

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 25 marca 2010 roku

Uczestnicy i Organizatorzy
konferencji naukowej
„Z mrozów Syberii pod słońce Afryki”
Kraków

Szanowni Państwo!

Serdecznie pozdrawiam wszystkich uczestników i organizatorów krakowskiej konferencji naukowej „Z mrozów Syberii pod słońce Afryki”, odbywającej się w 70. rocznicę pierwszych wywozek Polaków na Syberię. Składam wyrazy uznania twórcom tego cennego przedsięwzięcia, skupionym w Studenckim Kole Naukowym Historyków im. Joachima Lelewela Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. W szczególnie ciepłych słowach chciałbym zwrócić się do obecnych na tym spotkaniu świadków historii – polskich Sybiraków, którym pragnę przekazać wyrazy wielkiego szacunku.

Dzień 17 września 1939 roku, kiedy Armia Czerwona wtargnęła w granice Rzeczypospolitej broniącej się przed hitlerowską agresją, otworzył mroczną kartę w polskich dziejach. Już wkrótce na zamieszkującą wschodnie kresy ludność polską, a zwłaszcza na przedstawicieli polskich elit oraz funkcjonariuszy państwowych i ich rodziny, spadła fala sowieckich prześladowań. Tak jak kiedyś carskie kibitki uwoziły na Sybir polskich zesłańców, tak teraz ruszyły na wschód, w głąb azjatyckich obszarów ZSRR, kolejowe transporty pełne deportowanych. Ich losem stało się wygnanie na *niehumanitarnej ziemi*. Wywiezieni musieli się tam zmierzyć z dramatycznie trudnymi warunkami, z okrutnym klimatem, głodem i chorobami. Ta *Golgota Wschodu* pochłonęła wiele tysięcy ludzkich istnień. W pamięci wszystkich polskich zesłańców, którzy ją przeżyli, zapisała się straszliwą traumą.

Właśnie minęło 70 lat od rozpoczęcia pierwszych deportacji Polaków. Z wielkim uznaniem odnoszę się do organizatorów dzisiejszej konferencji za przypomnienie tego niezwykle ważnego fragmentu polskiej historii. Bardzo cennym i nowatorskim przedsięwzięciem było zbadanie i udokumentowanie przez Państwa losów polskich Sybiraków, którzy po doświadczeniach *Golgoty Wschodu* trafili na ziemię afrykańską, na obszary dzisiejszej Tanzanii i Ugandy. W imieniu Rzeczypospolitej, dziękuję Państwu za otoczenie opieką polskich cmentarzy w Afryce Wschodniej oraz renowację znajdujących się tam miejsc naszej narodowej pamięci. Podjęta przez Państwa wyprawa i wieńcząca ją dziś konferencja naukowa pod jakże wymownym tytułem – składają się na dramatyczną i wyjątkową opowieść o polskich losach w XX stuleciu.

Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do tego ważnego przedsięwzięcia i upowszechnienia wiedzy o polskich uchodźcach z okresu II wojny światowej w Afryce Wschodniej. Życzę Panu Doktorowi – Opiekunowi Studenckiego Koła Naukowego Historyków im. Joachima Lelewela oraz wszystkim Członkom tego Koła dalszych sukcesów w odkrywaniu zawiłych ścieżek naszej narodowej przeszłości i płynącej z tego satysfakcji. Raz jeszcze serdecznie pozdrawiam wszystkich uczestników dzisiejszej konferencji.